



ZWIASTUN

ŚWIĘTY CZAS NASZEJ PARAFII

Data wydania 1. II. 2015 r.

Numer 2(33) 2015 r.

W tym numerze

Świadkowie Pańskiego Objawienia	Str.2
Kolegdowanie z Concentusem	Str.2
Popielec	Str.2
Witrażowe podróże — Lourdes	Str.3
Para w uszach	Str.3
Kochani — Babcie i Dziadkowie	Str.3
Krym	Str.4
Dwa pra słowa ...	Str.4
Humor	Str.4
1 procent	Str.4

Święty przypomina:

„Od was zależy jutrzejszy dzień. Nie lękajcie się trudu. Lękajcie się tylko lekkomyślności i małoduszności”.
Jan Paweł II (Kraków 8.06.1979).

Prymas Stefan Kardynał Wyszyński powiedział: „Ludzie mówią, że czas to pieniądz, a ja wam mówię że czas to miłość”. Koniec roku kalendarzowego sprzyja refleksji nad upływającym czasem. Czas, który przeżywamy jako parafia to czas poświęcony panu Bogu i bliźniemu. Życie codzienne, skoncentrowane jest na tym co przyjemne, przymusza nas do troski o ziemski byt. Kiedy przychodzimy do kościoła nasze oczy kierujemy w górę. Św. Paweł w Liście do Koryntian mówi:” Trzeba więc by ci, którzy mają żony, tak żyli, jakby byli nieżonaci, ci, którzy płaczą, tak jakby nie płakali, ci zaś, co się radują, tak jakby się nie radowali; ci, którzy nabywają, jak gdyby nie posiadali; ci, którzy używają tego świata, tak jakby z niego nie korzystali. Przemija bowiem postać tego świata.” Zakorzenieni, z jednej strony w codzienności, patrzmy na to co boże.

Miniony rok 2014 dla naszej wspólnoty parafialnej to 30 rocznica erygowania Parafii MB Częstochowskiej. Jubileusz, który był powiązany z Sakramentem Bierzmowania, z poświęceniem plebanii i 4 nowych witraży. Ten Czas to modlitwa, Sakramenty Św. zaangażowanie w życie Kościoła. Czas minionego, 2014 roku to 21 500 Komunii Św. udzielonych podczas Mszy. To 13 dzieci ochrzczonych, 15 osób bierzmowanych. Niestety bywają i te smutne chwile, kiedy nasi bliscy odchodzą do Domu Ojca. Zmarło 25 osób. Tak wiele osób włącza się aktywnie w to życie. Prawie 200 osób zaangażowanych jest w różne grupy działające przy naszej parafii. Są to: Rycerstwo Niepokalanej, 6 Róż Różańcowych, Rycerze Kolumba, Ministranci młodzi, starsi i dorośli, Schola młodzieżowo-dziecięca, Schola Rycerzy Kolumba, Apostolat Margarettek, Zespół Caritas, Zespół Zwiastuna, Poradnictwo Rodzinne. Komitet Ekonomiczny Parafii. To także Grupy AA, Al-anon, AH, które także przy naszej parafii tworzą środowisko trzeźwościowe. Na terenie naszej parafii jest zameldowanych ok.2000 osób, ale ok.400 osób mieszka w innych miejscowościach, albo za granicami naszego kraju.

Dziękujemy dzisiaj Panu Bogu za dar naszej Wspólnoty Parafialnej, za Czas który został nam dany i zadany i prosimy Matkę Jezusową, Którą czcimy w tym miesiącu jak „Gromniczną”, aby nas strzegła w drodze do Boga.

Ks. Grzegorz — Proboszcz

ŚWIĘTO OFIAROWANIA PAŃSKIEGO
inaczej Matki Bożej Gromnicznej

2 luty



Świadkowie Pańskiego Objawienia



Od 2011 r. święto Objawienia Pańskiego, według tradycji zwane świętem Trzech Króli, ponownie jest dniem wolnym od pracy. Zostało to prawda zniesione w 1960 r. przez Sejm PRL-u, ale przez te wszystkie lata, katolicy gromadzili się w kościołach, pisząc następnie poświęconą kredą na swoich drzwiach K+M+B. Od czasu przywrócenia święta, w wielu miastach, także w Starachowicach, organizowane są Marsze Trzech Króli. Tegoroczny wyruszył z kościoła Wszystkich Św. i zakończył się tradycyjnie pod „Skalkami”. Podobnie jak poprzednie, prowadzonymi marszami byli głównie Rycerze Kolumba z trzech starachowickich parafii. W zaimprovizowanej szopce hołd Małemu Jezusowi złożyli mieszkańcy miasta którzy dość licznie przybyli na te uliczne jasełka. Słowo końcowe wygłosił ks. Tadeusz Czyż, a koncert kolęd, wspólnie z obecnymi wyśpiewał Artur Biniek.

P.P.

KOLĘDOWANIE Z CONCENTUSEM

Podczas niedzielnej Mszy Św. w dniu 18 stycznia 2015 r. o godz. 12-ej wystąpił nauczycielski chór „Concentus”. Występy chórów wpisały się już od kilku lat w ten świąteczny czas. Pięknie zaśpiewane kolędy nadają Mszy św. jeszcze większej doniosłości i świątecznego charakteru. Zaproszony przez Ks. Proboszcza chór Concentus wykonał zarówno te znane jak i te mniej znane kolędy i pastoralki. Dziękujemy w imieniu wszystkich parafian i czekamy na następne występy.



Zdjęcia wykonała — Agnieszka Nowak

POPIELEC

W kalendarzu chrześcijańskim to I-szy dzień Wielkiego Postu. Jest świętem ruchomym (w bieżącym roku 18 II) przypadającym na 46 dni kalendarzowych przed Wielkanocą (40-dniowy okres postu, bez wliczania niedziel). W tym dniu kapłan na znak pokuty posypuje głowy wiernych popiołem. Tradycja ta pojawiła się w VIII w., pierwsze świadectwa o święceniu popiołu pochodzą z X w., a w XI, papież Urban II uczynił go obowiązującym w całym Kościele. Wówczas postanowiono, że popiół będzie pochodził z palm poświęconych w Niedzielę Palmową z ubiegłego roku. Znak posypania popiołem symbolizuje skruchę oraz gotowość do czynienia pokuty. Oznacza przyznanie się do własnej ułomności, potrzeby Bożego miłosierdzia, a jednocześnie przypomina o przemijaniu życia doczesnego. Kościół praktykuje go do dziś jako uosobienie postawy pokory i pokuty, do której powołany jest każdy ochrzczony, w czasie wielkopostnej wędrówki. Obrzęd posypania głów wiernych popiołem ma miejsce w trakcie liturgii słowa (po homilii) i zastępuje akt pokuty. Na początku kapłan wraz z wiernymi jednoczy się w modlitwie błagalnej o oczyszczenie z grzechów, łaskę odprowadzania pokuty, które mają przygotować na uczestnictwo w Misterium Paschalnym Chrystusa. Potem następuje właściwy obrzęd posypania. Wierni zbierają się przy stopniu komuniijnym, a kapłan posypując ich głowy mówi: „ Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię” lub „ Pamiętaj, że prochem jesteś i w proch się obrócisz”. W trakcie, wierni śpiewają pieśni pokutne, a po dokonaniu obrzędu następują kolejno: modlitwa powszechna i liturgia Eucharystyczna. Zgodnie z prawem Kanonicznym w Środę Popielcową katolików obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych i post ścisły, czyli ograniczenie liczby posiłków do jednego w ciągu dnia. Prawem o wstrzemięźliwości są związani wszyscy powyżej 14-go roku życia, a prawem o poście – osoby pełnoletnie do rozpoczęcia 60-tego roku życia.

Środa Popielcowa rozpoczyna czas poprzedzający i przygotowujący obchodzenie Paschy. Jest to czas słuchania słowa Bożego i czas nawrócenia, czas przygotowania do chrztu i obchodzenia jego pamiątki, czas pojednania z Bogiem i z braćmi, częstego uciekania się i korzystania z „broni pokuty chrześcijańskiej” – modlitwy postu i jałmużny – spełniania dobrych uczynków, wyrzeczenia tego co zbyteczne raz solidarności z cierpiącymi i potrzebującymi.

R.M.J.



Historia objawień Matki Bożej w Lourdes sięga 1858 r. Od 11 lutego do 16 lipca 14 - letnia Bernadette Soubirous doświadczyła osiemnastu objawień „Pięknej Pani” ubranej w białą suknię i płaszcz, przepasaną błękitną szarfą. Maryja trzymała w dłoniach złoty różaniec składający się z sześciu dziesiątek.

Objawienia w grocie Masabielle, niedaleko Lourdes przyczyniły się do założenia sanktuarium, które obejmuje 51 ha gruntów, na których znajdują się 22 obiekty kultu. Miejsce to rocznie odwiedza ponad 6 milionów pielgrzymów. Według szacunków od 1860 r. do sanktuarium przybyło ok. 200 milionów osób ze 111 krajów. **Do tej liczby dołączyli nasi parafianie, którzy pielgrzymowali do Lourdes pod koniec czerwca 2011r.**

W Wielkanoc 1997 r. oddano do użytku Accueil Notre Dame, który łączy funkcje domu pielgrzyma i szpitala. Zastąpił on stare budynki. Nowoczesny obiekt składający się z 6 - ciu kondygnacji jest ogromnym ułatwieniem dla chorych przybywających do sanktuarium.

Z inicjatywy św. Jana Pawła II od 11 lutego 1993 r., we wspomnienie Matki Bożej z Lourdes, obchodzimy **Światowy Dzień Chorego**. Papież pragnął wzbudzić wrażliwość wiernych i Kościoła „na konieczność zapewnienia jak najlepszej opieki chorym; pomagania chorym w dostrzeżeniu wartości cierpienia na płaszczyźnie ludzkiej, a przede wszystkim na płaszczyźnie nadprzyrodzonej; włączenia w duszpasterstwo służby zdrowia diecezji, wspólnot chrześcijańskich, rodzin zakonnych; popierania coraz bardziej owocnej służby wolontariatu; przypominania o potrzebie duchowej moralnej formacji pracowników służby zdrowia; ukazywania znaczenia opieki duchowej nad chorym ze strony kapłanów diecezjalnych i zakonnych, jak również tych wszystkich, którzy żyją i pracują obok cierpiących”.

W naszej parafii wspomnienie Matki Bożej z Lourdes również łączymy z obchodami Światowego Dnia Chorego. **Dnia 11 lutego o godz. 17.00 zostanie odprawiona Msza św. z sakramentem namaszczenia chorych.**

Choroby nie możemy przypisać tylko do wieku podeszłego. Chorują również dzieci i osoby młode. Często potrzebują naszej pomocy w dotarciu do przychodni czy szpitala, zapisaniu do specjalisty, odebraniu recepty i wykupieniu leków. Ważna jest nasza wrażliwość i chęć niesienia pomocy. Spoglądając na wizerunek Matki Bożej z Lourdes zastanówmy się, czy osoba z naszej rodziny, a może sąsiedztwa potrzebuje takiego wsparcia.

D.W.K.

Szary, deszczowy, starachowicki wieczór. Nie żebym narzekał, ale pogoda była pod przysłowiowym psem. Wychodząc ze sklepu byłem w tej lepszej sytuacji, że ja czułem całym sobą przyjemnie (jeszcze) ciepło, a zbliżający się do wejścia facet mniej więcej w moim wieku, tulił się przed wnikającym dżdem. Obaj prawie jednocześnie znaleźliśmy się przed drzwiami, po przeciwnych jego stronach. Chcąc sobie przedłużyć choć przez kilka sekund przyjemność niemarznięcia, zrobiłem wymowny, zapraszający ruch ręką mając na uwadze, aby nadchodzący z przeciwka mężczyzna jak najszybciej, podobnie jak ja cieszył się ciepłem sklepowego pomieszczenia. Jednak stało się coś nieoczekiwane: nagle mężczyzna zszedł z „linii drzwi” mówiąc: - „Bardzo proszę, Pan jest starszy, więc ma pierwszeństwo”. Marny ze mnie katolik, bo zamiast docenić ten gest, momentalnie zagotowało się we mnie. Ja – starszy ?? O mało para uszami mi nie poszła. Ja – starszy??? Przecież mam dopiero ... - no tak, wcale nie mało. „Oziębienie” i to nie tylko od pogody, było równie szybkie jak „gotowanie”. Przypomniałem sobie pewną modlitwę, którą kiedyś przysłał mi kolega. W Internecie bardzo łatwo ją znalazłem. To modlitwa św. Tomasza z Akwinu. Chyba nauczę się jej na pamięć.

P.P.

PARA W USZACH

MODLITWA św. Tomasza z Akwinu

Panie, Ty wiesz lepiej, aniżeli ja sam, że się starzeję i pewnego dnia będę stary.

Zachowaj mnie od zgubnego nawyku mniemania, że muszę coś powiedzieć na każdy temat i przy każdej okazji.

Odbierz mi chęć prostowania każdemu jego ścieżek.

Uczyni mnie poważnym, lecz nie ponurym, czynnym, lecz nie narzucającym się.

Szkoda mi nie spożytkować wielkich zasobów mądrości, jakie posiadam, ale Ty Panie wiesz, że chciałbym zachować do końca paru przyjaciół.

Wyzwól mój umysł od niekończącego brnięcia w szczegóły i daj mi skrzydeł, bym w lot przechodził do rzeczy.

Zamknij mi usta w przedmiocie mych niedomagań i cierpień w miarę jak ich przybywa, a chęć wyliczania ich staje się z upływem lat coraz słodsza.

Nie proszę o łaskę rozkoszowania się opowieściami o cudzych cierpieniach, ale daj mi cierpliwość wysłuchania ich.

Nie śmiem Cię prosić o lepszą pamięć, ale proszę Cię o większą pokorę i mniej niezachwianą pewność, gdy moje wspomnienia wydają się sprzeczne z cudzymi.

Użyj mi chwalebego poczucia, że czasami mogę się mylić.

Zachowaj mnie miłym dla ludzi, choć z niektórymi z nich doprawdy trudno wytrzymać.

Nie chcę być świętym, ale zgryźliwi starcy to arcydzieło szatana.

Daj mi zdolność dostrzegania dobrych rzeczy w nieoczekiwanych miejscach i niespodziewanych zalet w ludziach; daj mi łaskę mówienia im o tym.

AMEN

KOCHANI — BABCIE I DZIADKOWIE

W naszym zabieganym świecie często marudzimy, że brak czasu, za dużo świąt, a te które są nie zawsze nam odpowiadają. Mówi się o powrocie pracujących sobót, ale przecież obecnie dla dużej grupy ludzi pracujące są też niedziele. Nam chodzi o inne święta. Te przy których nie musimy mieć wolnego dnia lub chociażby zwalniać się z kilku godzin, lecz tak wygospodarować chwilę, aby wszystkim było miło, a sami zainteresowani odczuli miłość, poczucie radości i wiele pozytywnych emocji. Jeśli już się domyślamy chodzi o nasze Babcie i Dziadków. Z tej okazji chcemy życzyć wszystkim zdrowia, uśmiechu i długich lat życia w otoczeniu przyjaznych im osób. Święta już były, ale dla nas to nie ma znaczenia, są dla nas ważni i to się liczy. Naszą uwagę skupiły szczególnie najstarsi w naszej parafii. Babciami są m.in. P.P. Genowefa Wietrzyńska (94 l.), Kazimiera Fader (93 l.), Wiktoria Minda (92 l.), Stanisława Fryziel (91 l.), Cecylia Bogdańska (90 l.) oraz Zuzanna Zbrożyna (90 l.). Wśród Dziadków znaleźli się P. Kazimierz Stanecki (90 l.) i P. Henryk Pater (88 l.) Mamy też „dorosłe” małżeństwo - Halinę i Kazimierza Staneckich, którzy przysięgę małżeńską składali w 1946r. Wszystkim Babciom i wszystkim Dziadkom, życzymy więcej niż stu lat, w zdrowiu i szczęściu rodzinnym, polecając Matce Bożej Częstochowskiej.

REDAKCJA „ZWIASTUNA”

Zwiastun

Adres: Parafia p.w. Matki Boskiej Częstochowskiej w Starachowicach
Starachowice 27-200, Al. Najświętszej Maryi Panny 7
tel. 41 274 30 20

Str. internetowa: www.parafialazy.cba.pl

E-mail: [lasy@poczta.onet.pl](mailto:lazy@poczta.onet.pl)

Nr konta: 35 2030 0045 1110 0000 0164 0230

NA FACEBOOKU: <https://www.facebook.com/pages/Parafia-pw-Matki-Boskiej-Czestochowskiej-w-Starachowicach/579311342087755>



Dwa pra słowa Przebaczenie i Miłość.

Wyzwolenie przychodzi powoli,

Oczyszczając Myśli i Serce.

Tylko musisz sam sobie zerwać okowy,

duszące Wolne Myśli.

Płynące tam gdzie jeszcze ich nie było,

by odnaleźć wreszcie, Dzień i Noc,

które spotkają się

na drodze Przebaczenia i Miłości.

Ks. Jarosław Jędrzejewski

Przez wiele m-cy opowiadania P. Andrzeja drukowaliśmy pod hasłem „Za miedzą”, niestety po głębszym zastanowieniu, tytuł przestał być aktualny ze względu na zmiany jakie zaszły w ostatnim czasie na Ukrainie. Przyszło mi do głowy, że może dołączyć do cyklu „Warto zobaczyć”? Pasuje? Niby tak, ale czy można komuś proponować wyjazd w miejsca, gdzie jest niepokojnie? Pozostaje więc poprzestać na roboczym tytule zaproponowanym przez autora tekstu. I.G.W.



KRYM

We wrześniu 2013 roku sześciuosobowa grupa słuchaczy Uniwersytetu Trzeciego Wieku przez tydzień zwiedzała wybrzeże Krymu i nic nie zapowiadało tragicznych wydarzeń na Ukrainie - wiosną 2014 roku Krym przyłączono do Rosji.

Półwysep leży w północnej części Morza Czarnego i zwany był w starożytności Taurydą. Połączony jest z lądem tylko wąskim Przesmykiem Perekopskim, po którym poprowadzono dwie linie kolejowe i szosę. W części wschodniej półwyspu wznoszą się góry Jajłu, a na północy przechodzą w step. Na południu Krymu znajduje się dużo malowniczych miejscowości, warowni, ruin starożytnych gmachów, klasztorów, meczetów tatarskich, pięknych ogrodów i gajów oliwnych. Łagodny klimat umożliwia rozwój roślinności o charakterze podzwrotnikowym.

Miastem zakwaterowania dla naszej grupy była Jajta, a noclegu w podziemiach kościoła użyczyli Dominikanie. Do zwiedzanych miejscowości docieraliśmy busami, a do stolicy Republiki Krymu - trolejbusem. To najdłuższa linia trolejbusowa na świecie o długości 86 km., łącząca Symferopol, Ałuszę i Jajtę.

Miasto Jajta zostało założone przez Greków prawdopodobnie w I wieku n.e. W okresie antycznym miasto było częścią Imperium Rzymskiego, a w średniowieczu wchodziło w skład Imperium Bizantyjskiego i nosiło nazwę Jalita lub też Dżalita.

Rzymskokatolicki kościół pod wezwaniem Niepokalanego Poczęcia Przenajświętszej Maryi Panny w Jalcie, sięga swoim początkiem czasów Potockich i Branickich. Byli oni pierwszymi polskimi magnatami, którzy nabywali dobra na Krymie. Słynny pałac Potockich odkupiony i przebudowany później przez Suworowa do dzisiaj urzeka swoją wspaniałością i kunsztem architektonicznym. Jajta jako kurort ściągała ówczesnych notabli z całej Rosji i Europy. Jak mówią zapisy historyczne, w 1888 r. wspólnota katolicka w liczbie 500 osób podjęła starania u cara o zezwolenie na budowę. Kościół wybudowano w 1906 roku w stylu neogotyckim, ale z powodu skromnych funduszy pozostał bez wieży i dzwonnicy. Do dziś znajduje się przy głównym bulwarze miasta.

W 1927 roku świątynia została zamknięta. Najpierw wykorzystywano budynek kościoła jako salę sportową, po wojnie - w roku 1945 - zorganizowano w nim muzeum krajoznawcze, a w roku 1989 otwarto tam salę muzyki organowej. Kiedy kościół zamieniono na Dom Muzyki Organowej w miejsce ołtarza głównego wstawiono organy, które do dzisiaj są ozdobą świątyni.

Gdy w roku 1992 do Jajty na stałe przenieśli się dominikanie, dzięki staraniom parafian i zakonników 25 lutego 1993 r. władze miejskie oddały wspólnocie jaltańskiej dawny budynek świątyni. Kościół w Jalcie jest dzisiaj jedną z ciekawszych budowli miasta. Jego trójnawowa, neogotycka bryła przyciąga swym wyglądem rzesze turystów. Dodatkową atrakcją pozostaje egzotyczny ogród przed świątynią, stworzony w 1997 r. przez dominikanów i parafian, w którym rosną liczne palmy i egzotyczne rośliny.

Oprócz zwykłej posługi sakramentalnej i katechetycznej zakonnicy organizują koncerty muzyki sakralnej, które cieszą się dużą popularnością zarówno wśród mieszkańców Jajty jak i turystów. Ponadto ojcowie wraz z grupą parafian przygotowują cotygodniowe audycje radiowe "Veritas", transmitowane na cały Krym.



H U M O R

Mamo... kup mi małpkę . Proszę !

- A czym Ty ją będziesz karmić synku ?

- Kup mi taką z ZOO – ich nie wolno karmić

*

Ksiądz pyta na lekcji religii: -Dlaczego Pan Bóg stworzył ziemniaki?

Dzieci: - Aby także biedacy mieli kogo obdzierać ze skóry...

Caritas naszej Parafii zwraca się do wszystkich życzliwych ludzi o przekazanie 1% podatku na rzecz Caritasu Diecezji Radomskiej z dopiskiem na cel szczegółowy(Caritas Parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Starachowicach) KRS 0000 222 733. Ten procent dopomoże nam w niesieniu pomocy naszym potrzebującym parafianom.



ZWIASTUN - katolicki miesięcznik parafialny, ukazujący się w parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Starachowicach (Łazy)

Redaguje Zespół: ks. Grzegorz Roszczyk, Dorota Chyczewska, Irena Górecka /skład/, Renata Minda - Juda, Donata Witkowska-Kowal, Paweł Perchel / zdjęcia, str. www /, Lidia Wolszczak
Współpraca przy n-rze : Andrzej Cygan